

[Mimi Jakobsen]

fået 16 udmærkede rapporter om dette emne. Man skal bare være klar over, hvad det kræver af penge. Er man klar over, at ifølge de samme mennesker, der har lavet disse ting og efterhånden har fået det til at fungere, kræver det faktisk omkring 5. deletimer pr. klasse pr. uge at få disse ting til at fungere plus konferencetimer til lærerne plus ekstra tid til materialefremstilling og til kurser? Man skal bare være klar over, at det ikke er nok at lade sig rive med af en stor idé. Det får absolut nogle økonomiske konsekvenser, og også af den grund kan vi da sådan set godt se det fornuftige i at lade paragraffen udgå. Jeg tror, at disse penge kunne bruges meget bedre, ikke mindst på mellemtrinnet, som jeg føler for alvor bliver forsømt i øjeblikket. Men nu vel, det bliver ikke de store strids-spørgsmål i hvert fald.

De konservative har også valgt at lade prøverne være obligatoriske, og det er vi enige i, stadig væk ud fra den forudsætning, at skolen er den arbejdsplads, som vi talte om i den foregående debat, og også ud fra selvfølgelig, at hr. Chr. Christensen har ret, når han siger, at masser af disse elever og deres forældre ønsker det, og derfor går de til prøverne, ja, det gør de. Men hvad med de elever, hvis forældre ikke – hvad vi tidligere har talt om i dag – engagerer sig i dette, men bare siger: det må du selv om, find selv ud af det, gå derop, hvis du har lyst? Det vil højst sandsynligt være de elever, som senere vil få brug for at kunne fremvise nogle rimeligt pæne karakterer til brug for optagelse et eller andet sted. Det er derfor, jeg frygter dette, og ikke af hensyn til, at man ikke skulle kunne klare prøverne. Jeg frygter det af hensyn til de elever, som ikke får en opbakning hjemmefra, der gør, at de føler nødvendigheden af på det tidspunkt at gå til prøven og måske derfor følger et overfladisk bekvemmelighedshensyn og siger: skidt være med det.

Men stort set er vi enige med det konservative folkeparti.

Så kommer jeg til vores eget forslag, som selvfølgelig har fået en blandet modtagelse; det var jeg klar over det ville få. Det har også fået en blandet opmærksomhed, og det er jeg noget mere skuffet over. Jeg havde egentlig håbet, at der var nogle flere, der ville dokumentere, at de havde læst forslaget, og derfor vil jeg starte med at takke hr. Steen Folke. Jeg vil gerne takke ham for tre ting.

For det første for de ting, som vi er uenige i. Det finder jeg meget vigtigt at få manifesteret gang på gang, fordi jeg ikke kan forestille mig, at det kan være anderledes. Vi vil vidt forskellige ting med skolen, og det tror jeg egentlig at begge parter vinder ved at få dokumenteret.

Så vil jeg selvfølgelig også takke for, at vi er enige med hensyn til undervisningstiden og de 50 minutter, for det finder jeg selv er væsentligt.

Dernæst vil jeg så sige, at hr. Steen Folke i hvert fald beviste, at han havde læst forslaget, og at han også var gået i dybden med de forskellige ting, selv om det selvfølgelig måtte betyde en afvisning.

Det samme gælder stort set SFs ordfører, som også med det samme erklærede, at vi har vidt forskellig målsætning. Det har vi, og det synes jeg er helt i orden; derfor vil jeg også sige tak til SF for, at vi fik det dokumenteret endnu en gang.

Men så er jeg lidt skuffet over, at ingen er gået ind i noget af det, som har betydet mest for os, nemlig ændringen af formålsparagraffen. Jeg ved ikke, om andre har været ude for mange gange at få stukket den gældende formålsparagraf i hovedet som en undskyldning for alt muligt forskelligt. Med denne ændring vil vi gerne have slået fast, at vi selvfølgelig ønsker, at der lægges vægt på det kundskabsformidlende – det er det, der står i den foreslåede § 2, stk. 1. Men den foreslåede § 2, stk. 2, understreger, at vi på ingen måde er betænkelige ved, at eleverne får det, der hedder en kritisk holdning. Eleverne må da forholde sig lige så kritisk, som de har lyst til, men grundlaget skal være i orden, og det grundlag er, dels at man har en passende viden om det, man udtaler sig om og forholder sig kritisk til, for ellers er kritikken intet værd, dels at man får en alsidig orientering, som gør, at man i sit hoved har afvejede begrundelserne for og imod denne eller hin foreteelse og så derefter forholder sig kritisk til den ene eller den anden. Det er det, vi forlanger. Det er ikke et spørgsmål om, at der ikke må diskuteres politik eller kontroversielle emner i skolen. Der står udtrykkeligt, at når skolen beskæftiger sig med kontroversielle spørgsmål, skal det ske på en alsidig måde, og det har betydet meget for os at få det med, fordi vi har mødt nogle mærkværdige opfattelser af dette. Det har øjensyn-